PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Steagul roșu

Organ al Comitetului municipal Petroșani al P.C.R. și al Consiliului popular municipal provizoriu

ANUL XXI (XXVI) NR. 5991

Joi 30 ianuarie 1969

4 pagini 30 bani

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

la plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție

Stimați tovarăși,

Plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție a dezbătut pe larg activitatea desfășurată în anul 1968 în sectorul cooperatist al agriculturii. Au fost evidențiate rezultatele pozitive ale unui an bun și unele critici întemeiate, s-au făcut numeroase propuneri prețioase. Atît Consiliul Superior al Agriculturii cît și Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor au sarcina de a studia propunerile, de a ține seama de criticile făcute și de a adopta, în continuare, măsuri pentru îmbunătățirea activității în agricultura țării noastre.

Sesiunea dumneavoastră are loc în anul cînd se împlinesc 20 de ani de la hotărîrile plenarei Comitetului Central al partidului din martie 1949 privind transformarea socialistă a agriculturii. În acest sens, am putea spune că ea este și o ședință festivă, făcînd bilanțul întregului proces de cooperativizare, al marilor succese obținute pînă acum în agricultura noastră nouă. As dori, cu acest prilej, să felicit Consiliul Uniunii Naționale, pe toți cooperatorii, pe toți lucrătorii din agricultura socialistă a patriei noastre.

Bilanțul acestor 20 de ani este deosebit de grăitor. El demonstrează că linia trasată de Partidul Comunist pentru unirea țărănimii în cooperative agricole, pentru unirea eforturilor materiale și a muncii țărănimii noastre a dat rezultate bune. Astăzi putem spune cu îndreptățită mîndrie că agricultura noastră a parcurs, în acești 20 de ani, perioada istorică de la mica proprietate — care nu asigura nici țărănimii posibilitatea îmbunătățirii vieții, nici dezvoltarea economiei naționale — la agricultura mare, socialistă care s-a dovedit în stare să asigure creșterea bunăstării țărănimii, sporirea contribuției ei la dezvoltarea avuției naționale, la progresul României pe calea socialismului.

Dacă ne referim la realizările din ultimii 3 ani, care sînt primii 3 ani ai actualului cincinal, constatăm că programul de dezvoltare multilaterală a patriei, elaborat de partid, se înfăptuiește cu succes în toate domeniile de activitate.

Așa cum relevă Comunicatul dat publicității astăzi în presă asupra îndeplinirii planului de stat, prin munca plină de abnegație a clasei muncitoare, a țărănimii cooperatiste, a tuturor lucrătorilor din agricultură, a intelectualității se asigură progresul tot mai rapid al economiei socialiste și, pe această bază, ridicarea nivelului de trai al populației de la orașe și sate, creșterea gradului de civilizație materială și spirituală a patriei noastre.

Întreaga experiență a dezvoltării României confirmă încă o dată că factorul fundamental al progresului și civilizației îl constituie industrializarea socialistă, care asigură creșterea în ritm rapid a întregii economii naționale, ridicarea tuturor regiunilor țării, lichidarea decalajului față de țările avansate economic, înfăptuirea generală a vieții sociale în patria noastră, apărarea și consolidarea independenței naționale, fără de care partidul nostru va continua să pună în centrul activității sale industrializarea țării, văzînd în aceasta calea sigură spre edificarea deplină a socialismului, spre crearea condițiilor pentru trecerea la construirea societății comuniste în România.

În același timp, Comitetul Central al Partidului și guvernul acordă o atenție deosebită agriculturii, știind seama de rolul important al acestei ramuri în condițiile concrete ale țării noastre, pentru formarea venitului național, pentru satisfacerea nevoilor economiei, ale întregului popor. Înfăptuirea politicii agrare a partidului și statului reprezintă o condiție esențială a realizării întregului program de dezvoltare a României, aceasta fiind o parte componentă, deosebit de importantă, a operei generale de edificare a socialismului în patria noastră.

Partidul a stabilit un plan de măsuri pentru dezvoltarea multilaterală, intensivă a agriculturii. Pentru lărgirea bazei ei tehnico-materiale au fost alocate în ultimii ani importante mijloace și fonduri financiare. Numai în primii trei ani ai cincinalului, statul a investit în agricultură peste 20 miliarde lei, la care se adaugă peste 9 miliarde lei investiții din fondurile proprii ale cooperativelor agricole.

Una din liniile directoare ale programului de dezvoltare a agriculturii este dotarea cu tractoare și mașini agricole, extinderea și diversificarea lucrărilor executate mecanizat. Cooperativele agricole sînt deservite în prezent de 289 întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii, care dispun de 66 700 tractoare, 45 800 semănători mecanice, 33 800 combine de recoltat păioase și alte mașini agricole. Statul face eforturi mari pentru dezvoltarea într-un ritm rapid a industriei chimice, asigurîndu-se agriculturii cantități sporite de îngrășăminte și alte substanțe pentru combaterea bolilor și dăunătorilor. Numai în industria de îngrășăminte s-au investit în perioada 1966—1968 4 miliarde 200 milioane lei. De asemenea, pentru extinderea irigațiilor și a celorlalte îmbunătățiri funciare necesare creșterii producției agricole, statul a alocat în cei trei ani ai cincinalului 4 miliarde 100 milioane lei.

Sprijinul material acordat de stat agriculturii s-a concretizat în 1968 și prin cheltuirea de la buget a 1 miliard 200 milioane lei pentru combaterea dăunătorilor și epizootiilor pentru stațiunile de montă, întreținerea păsunilor comunale și alte acțiuni agrozooveterinare. Totodată, s-au asigurat cantități sporite de semințe de productivitate ridicată la principalele culturi, material săditor viticol, animale de rasă pentru îmbunătățirea septelului.

În scopul dezvoltării producției agricole vegetale și animale, statul acordă, în condiții foarte avantajoase, cooperativelor agricole, importante credite pe termen lung pentru investiții. În perioada 1966—1968, volumul acestor credite s-a ridicat la peste 2 miliarde 200 milioane lei. La acestea se adaugă creditele acordate pe termen scurt, sub formă de avansuri, sau pentru lucrări de întreținere a culturilor. Adunînd toate acestea constatăm că anual agricultura cooperatistă este creditată cu 4—5 miliarde lei, din care o bună parte reprezintă credit fără dobîndă. Subliniez aceasta, tovarăși, pentru a evidenția efortul pe care îl face statul pentru dezvoltarea agriculturii noastre, pentru a evidenția că progresele pe care le-am realizat în agricultura socialistă se datoresc în primul rînd grijii partidului și statului pentru crearea și dezvoltarea bazei ei materiale care are rolul hotărîtor în sporirea și modernizarea producției.

Un sprijin puternic pentru țărănime îl constituie faptul că statul achiziționează la prețuri bune, ferme, produsele agricole. În 1968 țărănimea a primit pentru produsele vîndute statului 16 miliarde 600 milioane lei, ceea ce reprezintă o creștere de 31 la sută față de 1965.

Eforturi serioase face statul nu numai pentru sprijinirea producției agricole ci și pentru asigurarea unor condiții de viață mai bune țărănimii, pentru introducerea în sate a unor elemente de civilizație urbană. Se dezvoltă tot mai mult rețeaua de învățămînt și asistență sanitară în mediul rural, așezămintele culturale, se extinde rețeaua comercială, activitatea de prestații de servicii, electrificarea și alte activități edilitar-gospodărești. În satele noastre, an de an se construiesc zeci de mii de case noi, radioul și televiziunea pătrund în tot mai multe locuințe țărănești, toate acestea demonstrînd că nivelul de viață și de cultură al satului crește continuu.

Ca urmare a cooperativizării, a eforturilor făcute de statul socialist pentru asigurarea condițiilor materiale necesare progresului continuu al agriculturii, precum și a muncii harnice, entuziaste a țărănimii noastre, a tuturor lucrătorilor din agricultură, producția globală agricolă a țării pe primii trei ani ai cincinalului a fost, în medie, cu circa 24 la sută anual mai mare decît media anilor 1961—1965. Producția anuală medie de 13,3 milioane tone cereale, obținută în primii trei ani ai cincinalului, depășește cu 220 000 tone prevederile planului pentru acești ani și cu 2,4 milioane tone realizările anuale din cei cinci ani anteriori. Creșteri importante s-au obținut la producția de floarea-soarelui, sfecla de zahăr și alte culturi. Realizări s-au dobîndit și în dezvoltarea zootehniei, în creșterea producției animaliere. Față de 1965, anul trecut producția totală pe țară a crescut cu 18 la sută la carne, 19,8 la sută la lapte, cu 18,1 la sută la lînă, cu 14,8 la sută la ouă. În ultimii ani s-au extins plantațiile de pomi și vii, s-a dezvoltat legumicultura. În anul 1968, față de media anuală realizată în perioada 1961—1965 a crescut cu 38,8 la sută producția de legume, cu 40,6 la sută de cartofi, cu 30 la sută la struguri și cu 14,2 la sută de fructe.

O influență pozitivă asupra sporirii producției vegetale și animale au avut-o măsurile adoptate de partid și guvern pentru perfecționarea conducerii, planificării, finanțării și organizării unităților agricole de stat. Întreprinderile și fermele agricole de stat obțin rezultate superioare în creșterea producției și a rentabilității, îndeplinindu-și tot mai bine îndatoririle ce le revin în asigurarea nevoilor de produse agroalimentare ale țării. În 1968, ponderea întreprinderilor agricole de stat în fondul central total de produse agricole s-a ridicat la 40 la sută la grîu, aproape 30 la sută la floarea-soarelui, aproape la 32 la sută la carne.

Tovarăși,

În perioada care a trecut de la încheierea transformării socialiste a satului, agricultura noastră cooperatistă a parcurs un proces continuu de dezvoltare și consolidare, afirmîndu-și tot mai evident superioritatea, demonstrîndu-și marile rezerve de care dispune pentru creșterea producției agricole, pentru asigurarea bunăstării țărănimii. Cooperativele agricole — forma de producție care reunește milioane de țărani din România — ocupă astăzi, prin suprafața de teren de care dispun și prin ponderea pe care o au în producția agricolă, locul cel mai important în agricultura țării noastre.

Utilizînd gospodărește sprijinul acordat de stat, valorificînd resursele proprii, organizîndu-și bine munca, cea mai mare parte a cooperativelor agricole obțin succese însemnate în sporirea producției și dezvoltarea proprietății obștești, în creșterea veniturilor cooperatorilor. În fiecare județ, atît în zonele cu fertilitate ridicată a pămîntului, cît și în zonele de deal și premontane, cea mai mare parte a cooperativelor au devenit puternice unități agricole, care dețin suprafețe însemnate, mari efective de animale și fonduri materiale, ce reprezintă o serioasă forță economică. În perioada 1963—1967 valoarea proprietății cooperatiste, raportată la suta de hectare, a crescut cu aproape 68 la sută. În cadrul acesteia, valoarea fondurilor fixe la 100 de hectare s-a mărit în perioada respectivă cu peste 66 la sută.

Creșterea producției agricole și dezvoltarea proprietății cooperatiste au determinat sporirea veniturilor cooperatorilor. În perioada anilor 1963—1968, valoarea totală a zilei-muncă a crescut cu 23 la sută, iar sumele plătite cooperatorilor, reprezentînd retribuția în bani, au crescut cu aproape 54 la sută.

Rezultatele de seamă obținute în dezvoltarea cooperativelor se datoresc și faptului că a crescut experiența țăranilor cooperatori în buna gospodărire a mijloacelor materiale și financiare de care dispun. Din rîndul țărănimii cooperatiste s-au ridicat numeroase cadre de gospodari destoinici, care îndeplinesc cu succes funcții de răspundere, rezolvă cu pricepere problemele complexe ale acestor mari unități agricole socialiste.

Ca rezultat al consolidării și dezvoltării noilor relații socialiste de producție, s-au produs transformări adînci în mentalitatea țărănimii, în atitudinea față de muncă, față de proprietatea obștească, față de interesele generale ale statului. Țărănimea cooperatistă este o clasă nouă, omogenă, care, împreună cu clasa muncitoare, cu întregul popor, contribuie cu succes la progresul și prosperitatea patriei, la desăvîrșirea construcției socialismului în România.

Trecînd cu succes examenul practicii, agricultura cooperatistă s-a dovedit forma obiectiv necesară de organizare a muncii țărănimii în condițiile orînduirii socialiste. Experiența țării noastre demonstrează convingător că transformarea socialistă a agriculturii este o condiție fundamentală a succesului întregii opere de construcție socialistă, calea pe care se asigură generalizarea relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, lichidarea definitivă și sub orice formă a exploatării omului de către om. Cooperativizarea agriculturii este una din legile generale ale transformării revoluționare a societății, unul din principiile fundamentale ale concepției marxist-leniniste cu privire la construcția noii orînduiri. În același timp, experiența arată că încheierea cooperativizării reprezintă doar premisa ridicării nivelului agriculturii, modernizării și creșterii producției, îmbunătățirii condițiilor de trai ale țărănimii. Pentru a realiza acest scop sînt necesare eforturi materiale susținute din partea statului socialist, a țărănimii, dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, întărirea economico-organizatorică a fiecărei cooperative agricole de producție. Într-un cuvînt, tovarăși, pentru a avea o agricultură modernă, în stare să satisfacă din plin nevoile de consum ale populației, să contribuie din plin la creșterea avuției naționale, este nevoie de investiții tot mai mari. Numai astfel agricultura va deveni, ca să spunem așa, o ramură a producției industriale. Numai așezînd forma cooperatist-socialistă a marii proprietăți pe o bază tehnico-materială avansată vom putea crea o agricultură modernă, demnă de orînduirea socialistă și comunistă.

Forța dinamismul agriculturii noastre cooperatiste, capacitatea ei de a asigura, în mod constant, producții ridicate, au fost probate cu deplin succes și în condiții naturale nefavorabile, în special în împrejurările secetei din 1968. Generațiile mai vîrstnice își aduc aminte ce însemna în trecut secetă pentru țărănime, pentru țara întreagă. Ea aducea foamete și mizerie în casele milioanelor de familii țărănești, provoca o adevărată calamitate economică în lumea satelor, avînd totodată grave repercusiuni asupra nivelului de viață al întregii populații, asupra consumului general. Anul trecut, în condițiile unei secete care, așa cum spun specialiștii, și mulți țărani, în unele zone a fost mai accentuată chiar decît cea din anii 1946—1947, țărănimea noastră cooperatistă, toți lucrătorii din agricultură, beneficiind de puternicul sprijin al statului, au trecut cu succes obstacolul ridicat de natură și au asigurat produsele agricole necesare aprovizionării populației și industriei. Deși, după cum se vede din Comunicatul statistic de astăzi, producția agricolă este cu ceva sub realizările anului 1967, ea a putut asigura, în condiții bune, nevoile de consum ale întregii țări.

Tabloul de realizări pe care îl înfățișează agricultura noastră socialistă constituie o puternică ilustrare a justeței politicii agrare marxist-leniniste a partidului nostru, demonstrează, în mod convingător realismul măsurilor adoptate de partid și de stat, măsuri care corespund pe deplin condițiilor și posibilităților țării noastre, necesității asigurării avîntului continuu al agriculturii socialiste în pas cu dezvoltarea generală a patriei.

Stimați tovarăși,

Se împlinesc șapte ani de la încheierea muncii de cooperativizare a agriculturii în țara noastră. Așa cum am arătat, în această perioadă am obținut multe succese în modernizarea și ridicarea eficienței producției agricole, în perfecționarea organizării muncii în cooperative, în continua lor întărire economică. Analiza rezultatelor obținute în producție și a situației economico-financiare a cooperativelor din diferite zone ale țării arată însă că posibilitățile create prin organizarea socialistă a agriculturii și prin asigurarea de către stat a unei puternice baze tehnico-materiale nu sînt peste tot valorificate în aceeași măsură.

Făcînd bilanțul activității noastre nu putem să nu ne oprim și asupra neajunsurilor și lipsurilor care s-au manifestat și continuă să se mai manifeste în agricultura noastră în general și în agricultura cooperatistă. Evidențiind rezultatele bune, trăgînd învățăminte și generalizînd ceea ce a fost bun, și analizînd totodată, lipsurile și neajunsurile, luînd măsuri pentru lichidarea lor în cel mai scurt timp, putem asigura îmbunătățirea activității noastre, înfăptuirea sarcinilor trasate de partid pentru progresul continuu al agriculturii socialiste.

Doresc, în primul rînd, să remarc faptul că cooperativele agricole de producție au cunoscut o dezvoltare neuniformă. Dacă cele mai multe cooperative au progresat în ritm rapid, sînt unele care au înregistrat progrese lente și altele care chiar au bătut pasul pe loc. Ori, știți bine, tovarăși, că dacă stai pe loc înseamnă că de fapt rămîi în urmă. Această situație este ilustrată de datele privind grupareа cooperativelor după indicatorii economici de bază. Mă voi referi la situația proprietății obștești la 100 hectare teren arabil în anii 1963—1967. În 1963 existau 1 749 de cooperative cu pînă la 100 000 lei proprietate obștească. În 1967 în această situație au fost numai 553 de cooperative deci numărul lor a scăzut simțitor. Acest fenomen pozitiv este caracteristic, atît celor din zonele de deal și munte. În 1963, 2 205 cooperative, adică 45,3 la sută din total, aveau între 100 000—300 000 lei proprietate obștească. Acum această categorie cuprinde 1 660, reprezentînd 35,5 la sută din totalul cooperativelor; în schimb, numărul cooperativelor cu o avere obștească între 300 000—300 000 lei a crescut de la 724 (14,9 la sută) la 1 285 (27,5 la sută) iar al celor cu peste 300 000 lei avere obștească de la 193 (4 la sută) la 1 160 (25,2 la sută).

Desigur, analizînd aceste date, reiese că a crescut mult numărul cooperativelor care dețin în momentul de față peste 200 000 lei proprietate obștească la suta de hectare. Dar mai există încă un număr mare de unități — circa 12 la sută — care au sub 100 000 lei la suta de hectare, ceea ce arată, tovarăși, că mai avem mult de făcut pentru ca toate cooperativele să se dezvolte intens. Trebuie să menționăm că asemenea cooperative slab dezvoltate nu se află numai în zona de deal și munte, 106 din ele sînt în cîmpie. În același timp, în zona de deal există 564 cooperative care dețin o proprietate obștească de 200 000—300 000 lei, iar 392 de peste 300 000 lei la suta de hectare. Aceasta demonstrează că și cooperativele din zonele de deal, în măsura în care sînt bine gospodărite și conduse, pot obține rezultate bune în dezvoltarea lor economică.

Dacă am analiza și veniturile bănești și retribuția la zi-muncă, am ajunge la aceeași concluzie. Voi da numai o cifră privind valoarea zilei-muncă. Din totalul cooperativelor care au asigurat o valoare a zilei-muncă de peste 30 de lei, 154 cooperative sînt situate în zona de cîmpie și 133 în zona de deal, ceea ce arată că și la deal sînt posibilități de creștere a producției, de sporire a veniturilor.

Așa cum rezultă din datele prezentate, în toate zonele țării se află atît cooperative bune, cu indicatori economici ridicați, cît și cooperative mai slab dezvoltate. Desigur, condițiile naturale concrete în care se găsesc cooperativele agricole reprezintă un factor important care determină diferențierea lor economică. Dar, așa cum am arătat, cifrele demonstrează că rămînerea în urmă a unor cooperative agricole, chiar și a celor din zonele de deal și premontane, nu poate fi explicată numai prin condițiile pedoclimatice mai puțin prielnice. În mare măsură, situația economică necorespunzătoare a unor cooperative se datorește neajunsurilor existente în organizarea producției și a muncii, insuficientei preocupări pentru sporirea averii obștești, pentru buna gospodărire a fondurilor materiale și bănești.

Viața, experiența a numeroase cooperative agricole arată că și în zonele de deal și premontane se pot obține rezultate bune prin organizarea corespunzătoare a producției, prin dezvoltarea ramurilor specifice, tradiționale, cum sînt creșterea animalelor, pomicultura, viticultura. Nu aș dori să mă refer la exemple concrete. Aici mai mulți președinți de cooperative, secretari de partid au prezentat fapte grăitoare în această direcție. Rămînerea în urmă a unor cooperative se datorește și neajunsurilor în îndrumarea și sprijinirea acestora de către organele agricole, de către uniunile cooperatiste, de către alte organizații de stat, de către întreprinderile de mecanizare.

Dacă organele noastre agricole ar fi acționat cu mai multă fermitate și hotărîre în realizarea măsurilor stabilite de partid și guvern, dacă ar fi ajutat în mai mare măsură, în mod concret, fiecare cooperativă în parte să-și organizeze producția, corespunzător condițiunilor în care își desfășoară activitatea, am fi putut de mult lichida rămînerea în urmă a cooperativelor slab dezvoltate. Trebuie deci să înțelegem că nu despre lipsa posibilităților de dezvoltare a unor cooperative din diferite zone se poate vorbi, ci despre munca slabă a organelor care au sarcina să îndrume și să asigure dezvoltarea agriculturii, despre munca slabă din cooperativele respective, despre activitatea deficitară a organelor și organizațiilor de partid din județele și comunele în care avem asemenea situații.

M-aș referi la Maramureș, despre care am auzit că s-a spus ieri că ar avea cooperative lipsite de condiții de dezvoltare. Cine nu cunoaște tradiția care a existat în Maramureș în creșterea animalelor? Rasa brună, Schiwitzul de Maramureș, cum i se spunea, formată și dezvoltată în această zonă, se bucura de o apreciere deosebită în toată țara. Pe pășunile bogate ale Maramureșului, crescătorii de animale reușeau să obțină venituri mari. Trebuie să se ia măsuri ca Maramureșul să redevină o bază a producției noastre de animale selecționate. Și nu numai Maramureșul este în această situație, tovarăși. Nu se poate admite ca unele județe de munte și de deal, cu suprafețe mari de pășuni și fînețe, cu tradiții bogate în zootehnie să realizeze producții de lapte mai mici decît în zonele de șes. Voi mai reveni la problema animalelor. M-am oprit însă la ea pentru a sublinia că nu sînt îndrep-

(Continuare în pag. a 2-a)

Ședința Consiliului de Stat

În ziua de 29 ianuarie a. c., la Palatul Republicii a avut loc ședința Consiliului de Stat, prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat.

Au luat parte tovarășii Emil Bodnăraș, Constanța Crăciun și Ștefan Peteri, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Anton Breitenhofer, Ion Cosma, Constantin Dalcoviciu, Vasile Daju, Suzana Gâdea, Nicolae Ghidileanu, Athanase Joja, Ion Popescu-Puțuri, Gheorghe Stoica, Ludovic Takacs și Iacob Teclu, membri ai Consiliului de Stat.

La ședință au participat, ca invitați, tovarășii Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne, Virgil Pîrvu, ministrul finanțelor, Octavian Groza, ministrul energiei electrice, Mihai Suder, ministrul economiei forestiere, Bucur Șchiopu, ministrul industriei alimentare, Aurel Moga, ministrul sănătății, Petre Blajovici, ministrul muncii, Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, Adrian Dimitriu, ministrul justiției, și Vasile Malinschi, guvernatorul Băncii Naționale a Republicii Socialiste România.

Consiliul de Stat a adoptat următoarele decrete în legătură cu intrarea în vigoare a noii legislații penale: decret pentru modificarea Codului silvic; decret pentru modificarea Decretului nr. 210 din 17 iunie 1960 privind regimul mijloacelor de plată străine, metalelor prețioase și pietrelor prețioase; decret privind modificarea articolelor 54 și 55 din Legea nr. 6/1961 pentru reglementarea regimului vamal al Republicii Socialiste România; decret privind modificarea Legii nr. 5 din 23 decembrie 1965 cu privire la protecția muncii; decret privind modificarea Decretului nr. 43 din 16 februarie 1954 pentru reglementarea pescuitului și protecția fondului piscicol; decret privind modificarea Decretului nr. 76 din 31 martie 1950 pentru producerea, transportul, distribuția și vînzarea energiei electrice; decret pentru modificarea Decretului nr. 504 din 21 octombrie 1957 privind producția, vînzarea, circulația și desfacerea băuturilor alcoolice.

De asemenea, a fost adoptat decretul pentru modificarea unor dispoziții din Codul de procedură civilă, precum și decretul privind instituirea ordinului și medaliei „Meritul Sanitar".

Consiliul de Stat a ratificat Acordul de colaborare culturală între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Argentina, semnat la Buenos Aires, la 5 noiembrie 1968.

Ședința Biroului Executiv al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste

În ziua de miercuri, 29 ianuarie, a avut loc sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu ședința Biroului Executiv al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.

Biroul Executiv a aprobat Manifestul Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste adresat cetățenilor țării cu prilejul alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și consiliile populare județene, municipale, orășenești și comunale. Manifestul va fi dat publicității în zilele următoare.

Biroul Executiv a ascultat o informare despre desfășurarea campaniei electorale și a stabilit măsurile care urmează să fie luate în continuare de către Consiliile Frontului Unității Socialiste.

VALEA JIULUI ÎNTÎMPINĂ ALEGERILE

Cronică electorală

Înscrierea pe listele de alegători s-a încheiat

În toate localitățile din municipiul Petroșani s-a terminat ieri acțiunea de înscriere a cetățenilor cu drept de vot pe listele de alegători. În total au fost trecuți pe liste peste 77 000 cetățeni. Mulți dintre ei votează pentru prima oară.

Începînd de azi a început afișarea listelor de alegători la sediile consiliilor populare din orașe și comune.

Datoria fiecărui cetățean cu drept de vot este de a verifica dacă este trecut pe aceste liste. În cazul că a fost omis, sau a fost înscris greșit, are dreptul să facă întîmpinare la consiliul popular care a întocmit lista.

Publicații privind candidaturile înregistrate

Pentru ca toți alegătorii să cunoască pe candidații de deputați desemnați cu prilejul întrunirilor electorale, desfășurate în perioada 14—28 ianuarie, începînd de mîine, în toate localitățile din municipiu vor fi afișate publicații ale comisiilor electorale de circumscripții.

Publicațiile cuprind candidații Frontului Unității Socialiste desemnați pentru toate nivelurile — Marea Adunare Națională, consiliile populare județene, municipale, orășenești și comunale.

PROFIL DE CANDIDAT

Legat prin toate fibrele de uzină

Pînă în 1959, termocentrala Paroșeni avea în funcțiune doar două grupuri de cîte 50 MW/h. În același an însă a fost montat și dat în exploatare un nou grup. Nevoia de cadre bine pregătite, dar și de oameni stabili, apărea ca un leitmotiv o dată cu creșterea puterii instalate a termocentralei.

Nu erau de ajuns doar „mîinile" de cărbune, tonele de apă, atmosferele de aer comprimat pentru ca uzina să meargă continuu. Funcționarea optimă a fiecărui agregat, a fiecărei instalații depindea de modul în care erau exploatate, întreținute. Totul depindea de oameni, de competența și de pasiunea cu care se dăruiau meseriei.

În aceste condiții și-a făcut debutul în ale energeticii maistrul Diaconu Ilie. Repartizat la termocentrală în 1959, după absolvirea școlii tehnice de maiștri electromecanici din Petroșani, s-a dedicat cu toată pasiunea profesiunii alese.

— Ca maistru s-a dedicat total procesului de producție — ne mărturisește Racoveanu Constantin, inginer șef adjunct la I.E.C. Paroșeni. Intîi se documenta asupra lucrărilor ce urmau să fie executate, apoi era prezent în mijlocul formațiilor de lucru. Dădea indicații competente, punea umărul alături de muncitori acolo unde era mai greu, iar acele utilaje care dădeau bătaie de cap și după reparații, deveneau o problemă de care se ocupa cu stăruință, o preocupare continuă pentru el. În scurt timp a devenit inovator. La fiecare inovație a sa, procesul de producție cunoștea noi îmbunătățiri. Așa da un singur exemplu, dintre multe altele. Pompele de evacuare a zgurei și cenușii funcționau defectuos, creînd mari greutăți la pîinița rece a cazanelor. După modificările făcute de tovarășul Diaconu, pompele funcționează perfect.

Maistrul Diaconu Ilie își petrecea majoritatea timpului în uzină sau studiind. În timp ce Nuța, soția sa, localnică, din Paroșeni, își pregătea lucrările pentru facultate, la fără frecvență, el pătrundea în cele mai complexe taine ale electromecanicii. Acumulînd o bogată experiență profesională, maistrului Diaconu i s-au încredințat sarcini de răspundere în centrală. A fost numit maistru principal la secția exploatare cazane. Pen-

P. BREBEN

(Continuare în pag. a 3-a)

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 1)

toate părerile că în zonele de deal și munte sînt condiții mai puțin prielnice pentru sporirea producțiilor și veniturilor în cooperative. Este adevărat că dacă vom pune grîu și porumb pe munți, n-o să obținem nimic. Trebuie să organizăm agricultura în raport de condițiile geografice diferențiate ale țării noastre, să punem grîu și porumb, cartofi și floarea soarelui acolo unde cresc mai bine și să dezvoltăm zootehnia acolo unde avem condiții naturale prielnice și unde țăranii au crescut animale nu de sute, ci de mii de ani.

Renunțînd la părerea că în zonele de deal și munte nu sînt condiții prielnice pentru agricultură, să nu apucăm serios de treabă pentru a organiza o agricultură științifică în toate cooperativele, în toate zonele, astfel ca în cel mai scurt timp să lichidăm neajunsurile la care mă voi referi.

Stimați tovarăși,

Discutînd acum, la începutul anului despre activitatea cooperativelor agricole de producție, problema principală care trebuie să stea în fața noastră este aceea a măsurilor pentru creșterea producției agricole.

Mă voi referi în primul rînd la sectorul producției vegetale, unde rezultatele, în ansamblu, sînt mai bune. Este pozitiv că în cooperative producția medie la hectar a crescut la grîu de la 1 250 kg în 1963 la 1 580 în 1968, la porumb de la 1 750 în 1963 la 2 000 kg la hectar în 1968, la floarea soarelui de la 1 020 kg la 1 270, la sfecla de zahăr de la 13 000 kg la 20 000 kg la hectar. Dar, tovarăși, aceste creșteri ne pot oare mulțumi? Realitatea arată că ele sînt sub posibilități, că nu corespund bazei tehnico-materiale pe care am creat-o.

La cereale problema semințelor este rezolvată: la porumb avem hibrid bun, iar la grîu, în mare parte, se utilizează sămînță din soiuri de productivitate ridicată. De asemenea, lucrările la cultura grîului sînt mecanizate aproape în întregime, iar la porumb în bună măsură. An de an s-au folosit cantități sporite de îngrășăminte chimice. Cu toate acestea, avem un număr de cooperative care obțin producții de grîu sub 1 000 kg la hectar, și de porumb sub 1 500 kg. Se impune adoptarea unor măsuri hotărîte pentru creșterea mai rapidă a producției de cereale în toate cooperativele. Spun aceasta, tovarăși, pentru că mi-a făcut impresia că unii tovarăși din Consiliul Superior al Agriculturii și de la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole s-au declarat oarecum satisfăcuți de rezultatele obținute.

Pentru creșterea recoltelor trebuie să se asigure, în primul rînd, folosirea cu mai multă grijă a pămîntului — principalul mijloc de producție în agricultură. Datele ne arată că în ultimii 3 ani suprafața arabilă a cooperativelor agricole s-a diminuat cu peste 40 000 de hectare, din care mare parte s-a folosit pentru construcții și drumuri. În unele cooperative continuă să se facă risipă de pămînt. Avem datoria și răspunderea față de generația de astăzi cu și față de generațiile de mîine de a apăra, păstra și lărgi continuu suprafața arabilă a țării. Problema suprafeței arabile, a suprafeței agricole, în general, este o problemă a întregului nostru popor, o problemă a dezvoltării națiunii noastre socialiste și nu este nimănui îngăduit să manifeste lipsă de răspundere față de acest bun național.

Este necesar ca atît cooperativele agricole cît și consiliile populare comunale și județene să acționeze pentru îndeplinirea cu sfințenie a legii privind apărarea fondului funciar. De asemenea, tovarăși, trebuie să se facă mai multă ordine în privința loturilor deținute de cooperatori, să nu se diminueze sub nici un motiv suprafața de teren proprietate obștească, iar loturile să nu depășească prevederile din statut și totodată să se asigure ca ele să fie muncite în bune condițiuni.

Aceasta este însă doar o latură a problemei folosirii eficiente a pămîntului. O deosebită importanță o are, în egală măsură, ridicarea continuă a fertilității solului. Este de înțeles că dacă lucrările de îmbunătățire și fertilizare a solului nu sînt efectuate nici pămîntul nu va da roadele pe care le dorim. Considerăm că în privința aceasta a scăzut procentul cooperativelor, a organelor agricole, a specialiștilor pentru continuarea și dezvoltarea acțiunilor — inițiate cu cîțiva ani în urmă — de fertilizare a solului. Activitatea de ameliorare a solului trebuie bine organizată și condusă în fiecare cooperativă în fiecare sat pentru a se evita orice degradare a terenurilor agricole. Problema îmbunătățirii și fertilizării solului este valabilă atît pentru sesuri cît și pentru deal și munte.

Trebuie acum, tovarăși, să acordăm mai multă atenție executării la timp a lucrărilor de însămînțare și mai cu seamă a lucrărilor de întreținere. Să nu ne mai întîlnim cu situații din anii trecuți cînd mii de hectare cu porumb și alte culturi au rămas neprășite. Aceasta este una din cauzele recoltelor slabe pe care le-au obținut unele unități agricole. Lucrările de recoltare a porumbului, cartofului, sfeclei de zahăr, furajelor, fructelor se fac cu întîrzieri, durează prea mult. Dumneavoastră știți bine că dacă porumbul nu este strîns la timp, dacă rămîne mai mult decît trebuie pe cîmp își pierde din calitățile nutritive. Au fost cazuri cînd unele cooperative se plîngeau de lipsa furajelor, în timp ce porumbul era încă nestrîns. Problema executării la timp și de calitate a muncilor agricole este o problemă hotărîtoare pentru sporirea producției. Dumneavoastră cunoașteți zeci de exemple de cooperative alăturate, cu condiții similare de sol și climă, care obțin unele — 2 000—3 000 de kg porumb la hectar și altele sub 1 500 kg. Dacă examinăm lucrările atent vom observa că la primele s-au făcut toate prașilele la timp, iar la celelalte nu. Asemenea situații se pot întîlni și la cîmpie și la deal.

Consider că propunerea făcută aici de a se stabili obligații ferme privind executarea lucrărilor agricole, este pe deplin îndreptățită. Trebuie să înțelegem că în societatea noastră socialistă, ca de altfel în orice societate, executarea lucrărilor agricole este o necesitate și deci o obligație pentru toți cei ce lucrează în acest domeniu — fie că este vorba de proprietate colectivă, de stat sau particulară. Pămîntul este un bun al întregii națiuni, el trebuie să asigure hrana tuturor oamenilor muncii, întregii țări. Este necesar ca, în cel mai scurt timp, Consiliul Superior și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole să elaboreze măsuri pentru legiferarea obligațiilor legate de lucrarea pămîntului. În același timp este necesar ca în regulamentele interioare ale cooperativelor să fie prevăzută obligativitatea pentru toți cooperatorii de a participa la muncă, nu după bunul plac, ci corespunzător nevoilor cooperativei.

În perioadele de vîrf este necesar ca toți cooperatorii, inclusiv cadrele de conducere, în frunte cu președintele, să muncească efectiv la executarea lucrărilor agricole. Nu se poate admite, tovarăși, ca porumbul sau grîul să rămînă pe cîmp, să se strice, iar președinții, brigadierii, gestionarii și alte cadre cu munci administrative — 30—50 de oameni în fiecare cooperativă — să stea prin birouri.

Se caută pe alocuri să se justifice neexecutarea lucrărilor agricole prin lipsa brațelor de muncă. Dar putem oare vorbi de lipsă de forță de muncă în România, cînd peste 50 la sută din populația activă lucrează în agricultură? În plus, trebuie spus că în agricultură se lucrează în medie doar 110—120 de zile pe an. Trebuie să înțelegem că în agricultură trebuie să se muncească atît și atunci cînd este nevoie. Dacă n-ai strîns astăzi grîul, mîine îl poți pierde. În privința realizării lucrărilor agricole, conform regulilor agrotehnice, în unele cooperative situația nu este corespunzătoare. Trebuie să punem capăt unor asemenea stări de lucruri negative, pentru că numai astfel putem asigura ca agricultura noastră socialistă să meargă tot mai bine.

O altă problemă la care aș dori să mă refer este aceea a activității întreprinderilor de mecanizare a agriculturii. Desigur, acestea au rezultate bune. Au însă și lipsuri. Nu ne-am propus să analizăm activitatea lor, dar nici nu putem vorbi de agricultura cooperatistă fără a pomeni de ele, căci activitatea întreprinderilor de mecanizare se resimte în cooperativele noastre. Avea deplină dreptate tovarășul de la cooperativa Crovu din Dîmbovița în cele ce a spus despre munca acestor întreprinderi. Întreprinderea de mecanizare trebuie să execute lucrările în condițiuni bune, contractul pe care-l încheie cu cooperativa trebuie să fie ferm, iar președintele, inginerul care semnează contractul trebuie să verifice de zece ori dacă lucrarea a fost efectuată conform prevederilor contractului și apoi să plătească. Să nu credem că dacă se închid ochii la neajunsurile unor întreprinderi de mecanizare se aduce vreun serviciu cooperativei, întreprinderii sau statului. Dimpotrivă, se provoacă daune atît statului cît și membrilor cooperativei respective. Întreprinderile de mecanizare au obligația să execute în condițiuni bune lucrările agricole, în termenele stabilite. Obligațiile prevăzute în contracte trebuie să fie clare, relațiile cu cooperativa trebuie bazate pe principii economice, iar plata trebuie să se facă corespunzător volumului și calității lucrărilor prestate. Din unele locuri ni s-a semnalat că nu se acordă atenție calității lucrărilor contractate, fapt ce influențează negativ asupra producției agricole. Consider că este necesar să se organizeze o discuție serioasă pe această temă cu lucrătorii din întreprinderile de mecanizare.

În ședință s-au mai ridicat și alte probleme legate de mecanizare. Este adevărat, lipsesc unele tipuri de mașini. Nu trebuie să vedem însă cauza acestei situații numai în industria constructoare de mașini. Trebuie spus că tovarășii care se ocupă de acest sector în agricultură se decid anevoios în alegerea diferitelor sisteme de mașini; în decursul anilor au schimbat multe tipuri și la unele nici pînă astăzi nu s-au hotărît pentru a fi puse în fabricație. Criticînd construcția de mașini pentru lipsurile ei, trebuie să vedem și răspunderile organelor agricole și mai cu seamă să stabilim măsuri pentru a definitiva întreaga sistemă de mașini necesară lucrărilor în pomicultură, legumicultură, viticultură și zootehnie. Aceste măsuri trebuie luate deîndată, știut fiind că de la adoptarea unui tip de mașină pînă la fabricarea lui în serie durează cel puțin doi ani.

O altă problemă care condiționează creșterea producției agricole este aceea a irigațiilor. Și în acest domeniu s-au obținut rezultate bune. Plină în prezent au fost amenajate în sectorul cooperatist al agriculturii peste 360 de mii de hectare. Anul acesta mai este prevăzută irigarea a încă 100 000 hectare. Dintr-un control făcut la 2 000 de cooperative s-a constatat însă că circa 30 la sută din suprafețele amenajate nu au fost utilizate corespunzător. Aceasta înseamnă că în unele cooperative s-au cheltuit bani, s-au depus eforturi, dar nu s-au obținut rezultate. De aceea, avînd în vedere programul general de irigații pe care îl preconizăm, este necesar ca, paralel cu extinderea suprafețelor amenajate, atît pentru anul acesta cît și pentru anul 1970 și anii următori, să se acorde mai multă atenție folosirii suprafețelor respective. Cred că au dreptate acei tovarăși care au criticat faptul că nu a existat preocuparea necesară pentru pregătirea cadrelor de specialiști care să asigure exploatarea rațională și eficientă a sistemelor de irigații. Această problemă va trebui să fie rezolvată de urgență, pentru că de ea depinde în bună măsură folosirea eficientă a irigațiilor.

S-a vorbit aici, pe drept cuvînt, despre planificarea în agricultură. Este nevoie să planificăm și în continuare producția agricolă, să stabilim direcțiile ei principale de dezvoltare. Trebuie să existe o legătură strînsă între suprafața cultivată, producție și fondul central al statului. De aceea se impune stabilirea prin plan a suprafețelor la principalele culturi. Desigur, în cadrul județelor, repartizarea suprafețelor pe cooperative trebuie să se facă de către organele locale în raport cu condițiile existente. Aproape o treime din cooperative nu au contracte la grîu și porumb, acestea cultivînd cereale nu pentru fondul central, ci pentru acoperirea nevoilor proprii de hrană. E firesc ca aceste cooperative să-și asigure necesarul din producție proprie. Cînd vom obține producții mai mari, și sperăm că nu peste mulți ani, vom putea merge pe linia de a acoperi nevoile lor de cereale din fondul central. Chiar și pînă atunci ne gîndim să venim în ajutorul unor cooperative care cultivă cartofi, de exemplu, dîndu-le ceva cereale pentru stimularea dezvoltării creșterii animalelor, pentru sporirea producției de carne și lapte. Desigur pe această cale nu vom putea rezolva integral necesarul de hrană al acestor cooperative. De aceea, culturile de cereale trebuie menținute și în cooperativele care nu participă la formarea fondului central de grîu și porumb.

Trebuie ca, treptat, să ajungem la o anumită profilare, și chiar specializare, în cooperative, dar aceasta este o problemă de perspectivă pe care nu o putem rezolva astăzi — și nici într-un an sau doi. Această problemă se va putea pune atunci cînd vom obține la ș es cel puțin 3 000 kg grîu și 4 000 kg porumb la hectar. Am arătat aceasta, pentru a înțelege realitatea, așa cum este ea. Nu este suficient să dorim un lucru, ci trebuie să avem și posibilitatea de a-l face, și pentru aceasta trebuie să acționăm, să luăm măsuri concrete.

S-a vorbit aici mult de sectorul creșterii animalelor. Și din referatul prezentat de tovarășul Vilcu și din cele spuse de tovarășul Giosan și de alți tovarăși a reieșit că sectorul zootehnic în cooperative nu a crescut pe măsura posibilităților. În 1964, mi se pare, aveam un milion nouă sute și ceva de mii de bovine și astăzi avem două milioane treizeci și șapte de mii, dar față de sfîrșitul anului 1967 numărul bovinelor s-a diminuat cu circa 30 000. Dacă ne-am referi și la sarcina de plan care prevede o creștere de 100 000 capete, înseamnă că față de plan efectivul este mai mic cu 130 000 de bovine. Este adevărat că pe ansamblul agriculturii prevederile planului cincinal cu privire la dezvoltarea zootehniei și creșterea producției animaliere se realizează. Aceasta nu poate asigura însă satisfacerea pe deplin a nevoilor economiei și consumului. La aceasta contribuie în mare măsură situația nesatisfăcătoare a creșterii efectivelor de animale în agricultura cooperatistă.

Cooperativele agricole dețin numai 39,7 la sută din totalul bovinelor, deși în raport cu suprafața ar trebui să dețină circa 62 la sută. La porcine, ele dețin 25,7 la sută, la ovine 30 la sută, iar la păsări 8,7 la sută. Este clar, tovarăși, că această situație împiedecă asupra dezvoltării și consolidării unor cooperative agricole. Sigur, sînt și greutăți în asigurarea furajelor, dar n-am putea spune că baza de care dispunem este folosită rațional. Mă refer la pășunile și fînețele de munte, la resursele pe care le-am putea avea prin cultivarea rațională a furajelor și extinderea culturilor duble, prin buna gospodărire și prelucrare a nutrețurilor. Chiar cu actualele posibilități, dacă am lucra mai bine, și va trebui să lucrăm mai bine, vom putea să obținem rapid sporirea numărului de animale și îmbunătățirea furajării lor.

Faptele demonstrează că dezvoltarea creșterii animalelor oferă posibilități largi de sporire a veniturilor. Prețurile oferite de stat pentru achiziția de carne din cooperative sînt acoperitoare și stimulatorii pentru crescătorii de animale. Creșterea animalelor poate fi nerentabilă numai acolo unde se face risipă, unde această activitate nu se desfășoară pe baza unor norme rationale.

În ce privește creșterea bovinelor: la noi, greutatea medie a unui viței tăiat este de 279 kg. Dacă cei peste un milion de viței cîți s-au tăiat anul trecut ar fi fost îngrășați pînă la 300—310 kg am fi avut un spor de circa 30 000 de tone de carne.

Sarcini sporite trebuie să fie puse în fața zootehniei și pentru sporirea producției de lapte. Avem condiții bune pentru a obține recolte mai bune, pentru a satisface mai din plin cerințele populației. În ce privește mijloacele materiale și financiare s-a dat, aș putea spune, aproape tot ceea ce au cerut tovarășii din Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor. Nu e rezolvată, într-adevăr, pe deplin problema mecanizării, dar nu cred că această constituie cauza principală a realizării unor producții slabe. Rezervele constau în primul rînd în producția la hectar. A spus aici un tovarăș că în cooperativa unde lucrează s-au obținut 900 de tone pe 33 de hectare ceea ce înseamnă 27 000 kg la hectar, într-o zonă care nu este din cele mai propice pentru legumicultură. În alte părți, de exemplu în județul Timiș o cooperativă a obținut pe 80 de hectare 37 000 kg la hectar. Asemenea cooperative sînt și în alte județe, dar ele sînt încă puține, tovarăși. Avem posibilitatea să irigăm complet suprafața de aproape 120 000 ha de legume ce se cultivă în cooperative. Dacă am obține, nu 27 000 kg la hectar, ci numai 18—20 000 kg am asigura în întregime, numai din cooperative, fondul central de legume pentru consumul intern și export și ar rămîne o cantitate mare și în cooperative pentru consumul intern.

Pentru aceasta, suprafața cultivată cu legume trebuie să fie bine aleasă, și, repet, trebuie să punem legume numai pe terenuri irigate. Este necesar, de asemenea, să fie luate măsuri pentru asigurarea tuturor sortimentelor de legume de care avem nevoie. Departamentul care se ocupă cu valorificarea legumelor trebuie să cunoască mai bine cerințele populației și, pe această bază, să încheie contracte ferme cu cooperativele. Sînt complet de acord cu propunerile ca încheierea contractelor să se facă pe bază de prețuri ferme.

O problemă importantă în dezvoltarea producției de legume este asigurarea semințelor. Consider că nu este normal ca și în acest an să importăm semințe de roșii, de zarzavaturi, în timp ce avem un institut și stațiuni de cercetări legumicole. Consiliul Superior al Agriculturii trebuie să acționeze cu mai multă energie pentru organizarea acestui sector, pentru organizarea cercetării și asistenței tehnice în zootehnie, elaborîndu-se un plan special pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Ridicarea bunăstării, asigurarea hranei populației e legată în bună măsură de creșterea producției de carne, lapte și ouă. În cîțiva ani trebuie să lichidăm rămînerile în urmă existente în sectorul zootehnic.

În cadrul acestui program trebuie să ne preocupăm și de îmbunătățirea bazei furajere, de industrializarea producției de furaje. În cîțiva ani trebuie să asigurăm și sectorul de stat și cel cooperatist cu furajele necesare. Avem toate condițiile și putem realiza în scurt timp acest lucru. Eu rog președinții de cooperative, uniunile județene, primii secretari ai comitetelor județene de partid să acorde o atenție deosebită acestei probleme, să treacă de îndată la măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității în zootehnie, să ajute Consiliul Superior al Agriculturii, Comitetul Central al partidului ca, pe baza propunerilor specialiștilor, a țăranilor, a tuturor oamenilor muncii din agricultură, să se elaboreze un plan judicios de dezvoltare a zootehniei în țara noastră.

Va trebui, de asemenea, să analizăm și să reorganizăm în cel mai scurt timp activitatea medicilor veterinari, care au o mare răspundere în apărarea sănătății animalelor. Astăzi avem un mare număr de medici veterinari. Dar trebuie să asigurăm ca ei să-și desfășoare activitatea în condițiuni bune, să exercite un control ferm și eficient asupra stării de sănătate a animalelor, să asigure asistența și îngrijirea animalelor. El trebuie să în măsuri severe acolo unde nu se respectă regulile veterinare, așa cum se procedă și în trecut în țara noastră, și cum se procedează și în alte țări.

Tovarăși,

În această ședință s-a vorbit și despre viticultură și pomicultură. În aceste sectoare s-au făcut mari investiții. După situațiile pe care le avem, numai în cooperative s-au plantat în ultimii 10 ani peste 150 000 de hectare cu pomi fructiferi și 108 000 hectare cu vii. Rezultatele nu sînt însă nici aici pe măsura eforturilor făcute. În județul Arges, de exemplu, s-au făcut mari plantații de pomi, dar unele nu au intrat încă pe rod. Această situație nu este numai în Arges. De asemenea, multe vii neființd îngrijite corespunzător nu au dat randamentul scontat. Toate plantațiile trebuie să fie îngrijite în mod exemplar. Rog pe primii secretari, pe președinții uniunilor cooperatiste, directorii direcțiilor agricole județene, pe inginerii și președinții cooperativelor să nu se mulțumească cu faptul că au sesizat, că au raportat această stare de lucruri. Trebuie ca începînd din primăvara acestui an să se pună ordine în toate plantațiile, astfel încît ele să poată da rapid producții corespunzător investițiilor făcute. Avem posibilități să obținem o sporire substanțială a producției de struguri și fructe, satisfăcînd în mai mare măsură cerințele de consum ale oamenilor muncii.

În fine, tovarăși, aș dori să mă refer la legumicultură. Așa cum am arătat, în ultimii trei ani am avut o creștere medie bună a producției. În anul 1968 producția de legume a fost cu 38,8 la sută mai mare decît producția medie anuală din perioada 1961—1965. Avem însă condiții

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a 2-a)

...sarcini precise și de mare răspundere în conducerea și îndrumarea activității din agricultură. Trebuie să facem ca ele să-și îndeplinească în bune condițiuni atribuțiunile și să exercite o influență puternică asupra îndeplinirii sarcinilor trasate de partid și guvern.

Nu m-am referit la problemele activității ideologice, ale muncii de educație, deși au o mare importanță în viața satelor; o vom face cu altă ocazie. Cred că ar dori însă să subliniez este că în această muncă trebuie să antrenăm pe toți intelectualii de la sate. Astăzi nu există comună care să nu aibă 20 pînă la 50 de intelectuali. Sînt comune cu 80—100 de intelectuali — învățători, profesori, medici, ingineri. Ei reprezintă o forță care poate exercita o mare influență asupra ridicării culturale a satelor, creșterii conștiinței socialiste a țărănimii. Organizațiile noastre de partid trebuie să mobilizeze intelectualitatea la întreaga muncă de transformare economică, socială și culturală a satului. Sînt convins că unind toate aceste forțe, vom reuși ca în scurt timp agricultura noastră cooperatistă să se ridice la un nivel superior.

Săptămîna viitoare vor începe adunările generale în cooperativele agricole. În aceste adunări trebuie să se dezbată în mod aprofundat toate problemele legate de dezvoltarea agriculturii, să se discute deschis lipsurile, neajunsurile și măsurile ce trebuiesc luate. Adunarea generală, care trebuie să fie o adunare de lucru, trebuie să se desfășoare sub semnul mobilizării tuturor forțelor pentru întărirea și dezvoltarea fiecărei cooperative. În felul acesta se va dovedi în fapt că adunarea generală joacă un rol hotărîtor în întreaga viață a cooperativelor agricole. Adunările generale în cooperativele agricole au loc concomitent cu desfășurarea campaniei electorale care creează condiții pentru mobilizarea și mai intensă a tuturor forțelor naționale noastre în vederea înfăptuirii politicii partidului. Îmbinîndu-se armonios, aceste două acțiuni trebuie să ducă la dezvoltarea inițiativei, a spiritului gospodăresc al țărănimii cooperatiste, la noi realizări pe calea consolidării cooperativelor agricole de producție.

Anul acesta vom sărbători a 25-a aniversare a eliberării patriei; totodată ne pregătim pentru Congresul partidului. Întîmpinarea acestor evenimente trebuie să se desfășoare sub semnul îndeplinirii sarcinilor de creștere a producției industriale și agricole înscrise în planul anual, pentru realizarea programului elaborat de Congresul al IX-lea în vederea înfloririi multilaterale a patriei. Vă rog să transmiteți membrilor de partid, tuturor cooperatorilor, urări de succese tot mai mari în activitatea pe care o desfășoară pentru propășirea continuă a agriculturii noastre cooperatiste și să se ridice la un nivel superior.

(Cuvîntarea secretarului general al C.C. al P.C.R., a fost subliniată în repetate rînduri de întreaga asistență cu vii și îndelungi aplauze).

Legat prin toate fibrele de uzină

(Urmare din pag. 1)

...tru el a devenit o preocupare de fiecare zi pregătirea de personal calificat pentru toate locurile de muncă, bună deservire a agregatelor, dar în același timp crearea unor condiții optime de muncă în sala cazanelor.

În sala cazanelor, unde cîndva pluteau „nori" de praf, e o curățenie perfectă. Explicația am aflat-o pe loc. Maistrul Diaconu Ilie, împreună cu inginerul Moraru Marin, au conceput o ingenioasă instalație de absorbire a prafului, de purificare a aerului. Comunistul Diaconu Ilie, oltean legat de glia Parosenilului, unde și-a întemeiat un cămin — iar de cîteva zile a devenit tată (soția i-a adus pe lume un băiat) — este și un foarte bun gospodar. Dar el nu se preocupă doar de propria-i gospodărie, ci este un animator al tuturor acțiunilor cu caracter obștesc din cartierul Sohodol.

Acestea au fost de altfel motivele pentru care maistrul principal Diaconu Ilie a fost propus candidat în circumscripția orășenească nr. 5 Vulcan pentru alegerile de deputați de la 2 martie.

TV

Joi 30 ianuarie

11,50 Limba germană. Lecția 40 (reluare).
12,30 TV pentru specialiștii din agricultură.
12,00 TV pentru specialiști. Medicină.
12,30 Închiderea emisiunii de dimineață.
17,30 Telex TV.
17,35 Pentru elevi: Consultații la chimie (clasa a VIII-a).
18,05 Limba rusă. Lecția 39.
18,30 Studioul pionierilor la... Timișoara.
19,00 Telejurnalul de seară.
19,50 2 Martie 1969 — Din carnetul scriitorului.
19,45 Medicul vă sfătuiește.
20,00 Roman — foileton: „Forsyte Saga" (XIII).
20,50 Baschet masculin — Steaua București — Fides Partenope Napoli. Repriza a II-a (Cupa Cupelor). Transmisiune din Sala Sporturilor Floreasca.
21,20 Antologia poeziei contemporane.
21,40 Prim plan. Prof. univ. Valeriu Bologa.
21,55 Studioul mic „Prescripția" — serial polițist de Stefan Berciu. Episodul II — „Răpirea".
22,40 Arta plastică. Prin expoziții.
23,35 Telejurnalul de noapte.

SECVENȚE CULTURALE • SECVENȚE CULTURALE

Școala populară de artă după primul trimestru

Peisajul cultural-artistic al Văii Jiului este înfrumusețat de cîteva instituții cu activitate laborioasă, adevărate focare de formare a gustului estetic al publicului sălilor de spectacole. Școala populară de artă din Petroșani este una dintre acestea.

Acum, după începerea celui de-al II-lea trimestru al anului de studii, am considerat utilă o vizită în acest lăcaș cultural. Prof. *Gheorghe Popa*, directorul Școlii populare de artă, ne-a furnizat date interesante privind rezultatele primului trimestru, desfășurarea întregului proces de instruire practică și teoretică.

— De rezultatele căror clase sînteți pe deplin mulțumiți?

— Primul trimestru s-a soldat cu rezultate meritorii la clasele de țesut-cusut (prof. *Silvia Marinescu*), canto (prof. *Pamfil Mihăilă*), vioară (prof. *Alexandru Palaki*), pian (prof. *Hedviga Neag*), acordeon (prof. *Francisc Szabosztav*), suflători (prof. *C. Barbu*).

Dintre clasele externe?

— „Merg" bine clasele de la Deva și Hunedoara. Mai puțin bine, clasa de suflători și acordeon de la Lupeni, elevii căreia, după cum știți, sînt nevoiți să „lucreze" în condiții necorespunzătoare, în... apartamentul profesorului.

— Cum se desfășoară munca metodică?

— Ca în orice instituție școlară. Cu regularitate *(mai multă sau mai puțină* n.r.) se țin referate, urmate de discuții, folositoare tuturor cadrelor didactice. În ultimă ședință a cabinetului metodic, de exemplu, s-a analizat lecția deschisă, la teorie, anul I, ținută de prof. *Jurca Teodora* și referatul „Rolul profesorului din școala populară de artă", prezentat de prof. *Neag Hedviga*.

Interviul nostru

— Ați început cursurile cu...?

— 367 elevi, cu 55 în plus față de planul școlii. Pe „drum" s-au „pierdut" 17.

— Motivele?

— Aceleași ca și în alți ani. Cînd dau de greutăți, cînd observă că pentru a promova trebuie să învețe, o serie de elevi, dintre care unii talentați, părăsesc școala.

— Care-a fost, în general, frecvența elevilor la cursuri?

— Acceptabilă. Sînt frecvențele cu regularitate orele de specialitate, dar nu în aceeași măsură și cele de teorie, solfegii, istoria muzicii.

— Și cu acest car...?

— Am luat unele măsuri. Pentru că noi nu urmărim să „scoatem" cît mai mulți simpli muzicanți. Absolvenții școlii noastre trebuie să posede și ample cunoștințe.

— În ce constau măsurile?

— Nu încheiem situația la învățătură celor care nu asistă curent la cursurile teoretice. Și vom merge pînă la eximatriculări.

— Care sînt, după părerea dumneavoastră, lipsurile mai vădite, pentru remedierea cărora trebuie apăsat pe... accelerator?

— Sîntem conștienți că există încă nu puține carențe în ceea ce privește nivelul pedagogico-metodic al predării. Insistăm însă, cît putem, pentru înlăturarea lor. În primul trimestru s-au efectuat, spre exemplificare, peste 90 ore de interasistență. Și au avut eficiență. Deși *nu toate cadrele didactice s-au achitat de această sarcină de bază*. De asemenea, va trebui să insistăm pe stabilizarea elevilor, pe formarea la elevii noștri a unor deprinderi de învățătură perseverentă, pentru micșorarea substanțială a numărului elevilor care se retrag.

Interviu consemnat de V. TEODORESCU

AGENDA

Consfătuire privind desfășurarea Concursului al IX-lea

Marți după amiază, la Consiliul municipal al U.G.S.R., a avut loc o consfătuire privind organizarea și desfășurarea amplei manifestări artistice de masă — Concursul al IX-lea al formațiilor de amatori. Au participat factori de răspundere în munca cultural-educativă din Valea Jiului, directori de cluburi ale sindicatelor și cămine culturale, bibliotecari, instructori artistici. Tov. *Cornel Hogman*, președintele Comitetului municipal pentru cultură și artă, a prezentat un plan de măsuri, a prelucrat regulamentul concursului, după care au urmat discuții.

Ședință a cenaclului literar „Meșterul Manole"

Duminică dimineață, la ora 10, la Casa de cultură a sindicatelor din Petroșani, va avea loc *(de data aceasta sigur)* o nouă ședință a cenaclului literar „Meșterul Manole". Prezența membrilor cenaclului este obligatorie, întrucît se va discuta planul unor întîlniri cu creatorii de literatură din alte centre ale județului, în perioada campaniei electorale.

Adunarea generală a salariaților de la F. F. A. „Viscoza" Lupeni

Rentabilizarea — obiectivul care polarizează strădaniile filaturii

Peste 150 de salariați ai Fabricii de fire și fibre artificiale „Viscoza" Lupeni, întruniți în prima adunare generală din acest an, au dezbătut, sarcinile de plan ce revin colectivului lor pe anul 1969 precum și măsurile tehnico-organizatorice care trebuie luate pentru sporirea continuă a producției. Atît din darea de seamă, prezentată de inginerul șef al fabricii, tovarășul **Vasile Ilie**, care a făcut un amplu bilanț al succeselor obținute de fabrică în anul care a trecut, cît și din cuvîntul numeroșilor participanți la dezbateri, a reieșit în mod pregnant că filatorii sînt permanent preocupați de realizarea sarcinilor ce le stau în față și manifestă o înaltă exigență pentru îmbunătățirea întregii lor activități, pentru organizarea producției și a muncii pe baze științifice, îndeplinindu-și astfel obiectivul major care polarizează atenția tuturor salariaților: **rentabilizarea întreprinderii.**

Activitatea ce trebuie desfășurată în acest an a fost analizată din timp. Comitetul de direcție al fabricii a stabilit un minuțios program al măsurilor ce trebuie înscrise în preocuparea filatorilor. Dacă pînă în anii trecuți, la dezbaterea cifrelor de plan, discuțiile salariaților erau axate doar asupra necesității aplicării unor măsuri organizatorice la locurile de muncă, de această dată adunarea generală a dezbătut, cu o răspundere sporită, măsurile necesare unei raționalizări de mari proporții a întregului proces de producție. Atît măsurile înscrise în planul M.T.O. pentru sporirea producției și îmbunătățirea calității acesteia, cît și altele (introducerea sistemului informațional operativ între secții, mărirea capacităților de depozitare a combustibilului și materiei prime, mecanizarea în întregime a transportului intern, mărirea capacității de producție la spălătoria de bobine, organizarea cursurilor de calificare pentru operatorii chimiști și personalul C.T.C., reducerea importului de piese de schimb prin confecționarea acestora în atelierele fabricii, valorificarea superioară a deșeurilor) denotă existența unui generator al inițiativei și spiritului creator în fabrică. Filatorii și-au luat — în cadrul adunării generale a salariaților — angajamente semnificative: depășirea planului de producție globală cu 100 mii lei, prelucrarea peste sarcinile de plan a 2 000 kilograme de fire de viscoză și 6 000 kilograme de sulfură de carbon, creșterea însemnată a calității producției.

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, inginerul **Augustin Ardeleanu**, șeful secției instalație-filatură, a exprimat dorința unanimă a muncitorilor secției de a-și mobiliza toate forțele pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. „Colectivul secției, a arătat vorbitorul, adresează o chemare la întrecere socialistă celorlalte secții și servicii din fabrică. Propunem ca între obiectivele acestei întreceri să se înscrie **îmbunătățirea indicelui de utilizare a timpului de lucru cu cel puțin 1 la sută, reducerea cu 20 la sută a staționărilor neplanificate ale utilajelor, obținerea unei producții de calitate A de 73 la sută din totalul producției, reducerea cu 2 500 kg a deșeurilor.** Și, bineînțeles, ca o necesitate imperioasă a realizării eficienței economice, executarea măsurilor înscrise în planul M.T.O. cu un trimestru mai devreme, adică pînă la 1 octombrie 1969". Alți vorbitori, printre care **Silvian Malei, Banță Ana, Deak Bella, Farcaș Tiberiu, Golcea Viorica, Ficea Constantin, Farcaș Erna, Martonosy Francisc, Ribu Viorica** s-au referit în cuvîntul lor la măsurile ce trebuie întreprinse pentru întreținerea corespunzătoare a utilajelor, creșterea capacităților de producție, ridicarea calificării, întărirea disciplinei.

„În activitatea de viitor a fabricii o atenție sporită va trebui acordată calității producției, a arătat în cuvîntul său inginerul **Mihai Crișmaru**, delegat din partea Direcției generale a industriei fibrelor chimice. Beneficiarii fabricii, întreprinderile de industrie ușoară din țară cărora dumneavoastră le livrați firele de viscoză devin tot mai exigenți. Viciile de calitate datorită cărora sînt refuzate uneori produsele „Viscozei" nu sînt consecința unor deficiențe de ordin tehnologic, ci, mai degrabă a calificării insuficiente a unor muncitori, întreținerii necorespunzătoare a agregatelor și utilajelor. În acest sens va trebui canalizată preocuparea comitetului de direcție al fabricii.

În încheierea adunării generale a salariaților de la „Viscoza" a luat cuvîntul tovarășul **Neag Wilhelm**, prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid Lupeni, care a apreciat eforturile depuse de filatori în anul 1968, dînd indicații prețioase pentru activitatea ce trebuie desfășurată în continuare de întregul colectiv.

I. MUSTAȚĂ

Magazinul alimentar nr. 12 din cartierul Aeroport — Petroșani. Curățenia și deservirea, cu adevărat exemplare, satisfac consumatorii care fac aici cumpărături cu reală mulțumire.

Foto: A. HAVÎRNEANU

CITITORII SESIZEAZĂ CEI VIZAȚI RĂSPUND

O circumscripție sanitară fără medic

Locuitorii din str. Cireșilor, orașul Petroșani, au scris redacției despre faptul că la circumscripția nr. 1 de care aparțin sînt îndrumați a se prezenta pentru consultații la circumscripția nr. 3 din str. M. Eminescu, motiv că circumscripția respectivă nu are medic.

„Vă puteți da seama — ne scriu cei în cauză — cît este de greu pentru un bolnav să facă drumul, mai ales acum în perioada de iarnă, pînă la circumscripția medicală din spatele gării C.F.R. Obstacolul cel mai greu este alunecușul și pasarela. Rugăm să veniți în ajutorul nostru sprijinindu-ne în rezolvarea cît mai urgentă a problemei".

Conducerea spitalului unificat la care am trimis scrisoarea ne confirmă că circumscripția 1-a de care aparține str. Cireșilor nu ate într-adevăr medic. Din această cauză locuitorii sînt deserviți de circumscripția a III-a, situată lîngă gară, deoarece este cea mai apropiată unitate sanitară ambulatorie.

Și în concluzie, textual: „Arondarea străzii Cireșilor la circumscripția a III-a este cea mai nimerită ca distanță, chiar funcționînd cu mediu, circumscripția 1-a de pe strada C. Mille este la o distanță față de strada Cireșilor mai mare".

Atît. Nimic despre posibilitatea asigurării consultațiilor în sensul celor solicitate în scrisoare, adică de a fi scutiți bolnavii să parcurgă distanța la circumscripția a III-a prin Piața Victoriei, atît de aglomerată, și peste pasarela C.F.R. pînă în str. Eminescu.

Pentru lămurirea lucrurilor nu s-ar putea suplini, prin rotație, medicul care la circumscripția 1-a lipsește de un an de zile? De ce bolnavii nu sînt consultați la circumscripția a II-a? Facem această propunere deoarece chiar dacă distanța dintre străzile Cireșilor și C. Mille este mai mare decît pînă la gară totuși ea este mult mai accesibilă oamenilor bolnavi, deoarece nu mai trebuie să treacă pasarela peste liniile ferate.

Iată întrebări la care așteptăm răspunsul conducerii Spitalului unificat Petroșani.

I. D.

Deservirea în unele unități ale T.A.P.L.

Am întîrziat la unitatea T.A.P.L. „Hai la noi" din Petroșani, cu intenția de a servi o friptură, ne-a scris cititorul L. Lupeneanu. Cu friptură am fost serviți dar tacîmuri pentru a o putea consuma în mod civilizat n-am primit nici după insistențe și rugăminți. Un caz similar ne-a relatat și cititorul Fenici Vasile care își manifestă nemulțumirea față de felul cum a fost servit în ziua de 11 ianuarie a.c. la unitatea nr. 10 „Plăcintărie" din Petroșani.

La două porții de plăcintă servite mie și soției ni s-a pus la dispoziție o singură linguriță, se arată în sesizare.

Referindu-se la cele două sesizări, conducerea T.A.P.L. Petroșani comunică redacției că cele relatate sînt reale. Pentru lipsa de atenție față de consumatori au fost sancționați atît șeful unității „Hai la noi" cît și gestionara plăcintăriei, iar pentru asigurarea unei deserviri la nivelul cerințelor cele două unități au fost dotate cu furculițe, cuțite și lingurițe suficiente.

VREMEA

Ieri, temperatura maximă la Petroșani a fost de plus un grad, iar minima de minus 13 grade.

PENTRU URMĂTOARELE 24 DE ORE: Vreme schimbătoare cu ger mai mult acoperit. Se vor înregistra precipitații izolate sub formă de ninsoare. Temperatura în ușoară creștere. Vînt slab din sectorul sudic.

TRIBUNA ȘCOLII

Îmbogățirea cunoștințelor pedagogice ale părinților — o sarcină importantă

Lectoratele pentru părinți ajută familia să cunoască obiectivele urmărite de școală, pentru a realiza o educație multilaterală, armonioasă, strîns legată de cerințele societății noastre socialiste. Lectoratele dau posibilitate familiei să cunoască problemele dezvoltării copiilor, metodele cum trebuie să acționeze în funcție de particularitățile individuale și de vîrstă ale acestora.

Analiza activității lectoratelor din școala noastră arată că această formă a propagandei pedagogice în rîndul părinților a înregistrat, în ultimii ani, progrese simțitoare. Temele dezbătute în rîndul acestor lectorate au corespuns din ce în ce mai mult intereselor părinților. Pentru a spori eficiența prezentării lor, conducerea școlii și comitetul de părinți de la școala noastră s-au preocupat încă de la începutul anului școlar pentru a găsi forme mai atractive, mai eficiente în procesul ridicării culturii pedagogice a părinților. Deși temele dezbătute au fost bine alese, forma prezentării lor nu a fost destul de interesantă, destul de atractivă. Expunerile ținute de către învățătorii și diriginții claselor în fața părinților nu au reușit întotdeauna ca prin exemplificări concludente să cuprindă suficiente indicații cu caracter practic asupra metodelor pe care trebuie să le aplice părinții.

Dîndu-ne seama de astfel de neajunsuri am hotărît ca în anul școlar curent să folosim forme mai interesante la aceste lectorate. Așa am ajuns la o formă mult mai atractivă și mult mai eficientă, aceea a LECTORATELOR-FILM. Nu este vorba de vreo invenție sau inovație; în alte școli din țară s-a folosit și pînă acum acest procedeu. În școlile noastre din municipiu este, totuși, o noutate.

La primul lectorat de acest gen, ținut în primul trimestru școlar s-au adunat la Casa de cultură aproape 400 de părinți de la școala noastră. După expunerile scurte făcute de judecătoarea Andrei Elena despre „Rolul părinților în lumina Codului familiei" și de profesorul Cimpeanu Mircea despre „Importanța organizării judicioase a timpului de studiu și a timpului liber al elevilor în familie", a fost prezentat în fața părinților un ciclu de filme documentare de scurt metraj privind unele probleme educative în familie. Filmele: **Cazul „D", Mai mult decît un joc, Ziua începe la ora 7, Cînd copiii dorm** — au fost urmărite cu viu interes de către părinți. După lectorat am organizat o anchetă în rîndul părinților cerîndu-le să-și spună părerea despre această nouă formă a propagandei pedagogice.

Iată ce ne scriu părinții:

Dumitru Simionescu: „Consider că lectoratul a fost foarte bine pregătit mai ales prin vizionarea filmelor cu caracter educativ... Am mai dori astfel de lectorate...";

Ion Frățilă: „Consider lectoratele urmate de filme educative ca binevenite. Noi, părinții, ne putem da seama, în acest fel, cum trebuie să procedăm în anumite împrejurări";

Trăsnea Grigore: „M-a impresionat foarte mult lectoratul. Am avut de învățat cum să mă port în familie cum să-mi educ copilul";

Borbala Tokeș: „Mulți părinți au putut vedea ce înseamnă exemplul personal în educarea copiilor. Ar trebui ca toți părinții să participe la asemenea lectorate".

În luna decembrie, în fața unui număr de aproape 800 de părinți, la Casa de cultură am prezentat un film artistic de lung metraj cu titlul „Neînțelesul". Filmul a fost precedat de expunerea profesoarei Costescu Maria cu tema „Educarea elevilor în familie în spiritul comportării civilizate", a avocatului Tatomir Gheorghe despre „Raporturile dintre părinți și copii" și a locotenentului de miliție Olteanu Ion despre „Cauzele infracțiunilor comise de minori".

Expunerile și filmul au avut un puternic efect educativ asupra părinților. Din discuțiile diriginților cu părinții a reieșit din nou dorința unanimă de a continua forma lectoratelor-film.

În cursul trimestrelor II și III vom continua aceste lectorate, consultînd în prealabil catalogul arhivei naționale de filme. În dorința perfecționării acestei forme a lectoratelor, vom organiza, pe clase, discuții de interpretare psiho-pedagogică. Avem însă o nemulțumire. Este regretabil că tocmai părinții elevilor „certați" cu învățătura și disciplina nu participă la lectorate. Ar avea multe de învățat în rezolvarea problemelor complexe de educație a copiilor lor.

Mihai FERENCZY
director adjunct Școala generală nr. 5 Petroșani

Înșemnare

Prin reclamă comerțul nostru socialist îi pune pe cumpărători în cunoștință despre ce se poate găsi în unitățile comerciale de desfacere sau de alimentație publică.

De la un capăt la celălalt al centrului orașului Petroșani întîlnești reclame peste reclame. Să vedem dacă reclamele își justifică pe deplin existența.

Intru în restaurantul Minerul.

— Patru mici, zic la ospătar.

— Avem numai friptură.

— Perfect! O friptură de vită.

ÎNTRE RECLAMĂ ȘI REALITATE

— Lipsește, avem numai de porc.

— Pe reclamă scrie...

— Scrie, dar nu avem.

La restaurantul Carpați, același aspect. Pe o firmă scrie cu litere de-o șchioapă: „Produse lactate". Înăuntru, o frumoasă reclamă te îndeamnă să servești lapte dulce tiert, lapte bătut, smîntînă.

Comand un pahar de lapte bătut.

— N-avem.

— Păi instalația asta? Dați-mi atunci lapte dulce, tiert.

— N-am avut astăzi nici un fel de lapte.

— Atunci ar fi trebuit ca astăzi să luați jos reclama aceea.

— Ce ai mata cu reclama?!

...Am mai găsit destule exemple care m-au făcut să-mi pun întrebarea: Cum se justifică unele reclame?

E cazul să-și pună aceeași întrebare și cel în drept.

Corvin ALEXE

Exploatarea minieră VULCAN

Cu sediul în orașul Vulcan Str. Crividia nr. 52

ANGAJEAZĂ URGENT

– MUNCITORI NECALIFICAȚI PENTRU LUCRARI IN SUBTERAN

– MUNCITORI NECALIFICAȚI PENTRU LUCRARI IN DEPOZITUL DE LEMNE LA SUPRAFAȚA

Salarizarea pentru suprafață este de 29,60 – 32 lei/post

– MUNCITORI SEZONIERI PENTRU DESCARCAREA VAGOANELOR C.F.R.

Salarizarea – în acord – se face săptămînal din fondul nescriptic.

Informații suplimentare se pot lua zilnic de la sediul exploatării, serviciul organizarea muncii, între orele 7–15,30.

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

TENSIUNEA POLITICĂ DIN PAKISTAN

● O NOUĂ DEMONSTRAȚIE REPRIMATĂ DE POLIȚIE
● PREȘEDINTELE AYUB KHAN PRECONIZEAZĂ O „MASĂ ROTUNDĂ" CU LIDERII OPOZIȚIEI

RAWALPINDI 29 (Agerpres). — Tensiunea politică din Pakistan continuă să crească — relatează corespondentul agenției France Presse. O nouă demonstrație a fost organizată de opoziție în orașul Peshawar din regiunea de vest a țării. Poliția a făcut uz de gaze lacrimogene pentru a dispersa manifestanții. Ca urmare a tulburărilor au fost închise toate magazinele, iar cursurile școlare au fost sistate din ordinul autorităților pînă la noi dispoziții. Unități ale armatei continuă să patruleze pe străzile orașelor Caraci, Dacca și Lahore.

★

RAWALPINDI 29 (Agerpres). — Într-un articol publicat în numărul său de miercuri, ziarul progovernamental pakistanez „Pakistan Times" relatează că președintele Ayub Khan va lansa o invitație liderilor opoziției, pentru a discuta cu aceștia situația creată în țară.

Pe agenda acestei „mese rotunde", se va afla potrivit ziarului citat planul de reforme politice prezentat de opt partide de opoziție care au format o alianță — Comitetul de acțiuni democratice.

Printre prevederile acestui plan se află cele referitoare la reorganizarea sistemului electoral și conferirea unor atribuții mai largi Adunării Naționale. Partidele de opoziție au criticat în repetate rînduri actuala legislație a țării care prevede ca alegerea președintelui și a deputaților Adunării Generale să se desfășoare în mod indirect, prin intermediul electorilor. Programul prevede, de asemenea, renunțarea la actualul sistem prezidențial și revenirea la un guvern de tip federal cu largi atribuții executive.

ORIENTUL APROPIAT

R.A.U. dorește soluționarea actualei crize — a declarat ministrul de stat britanic Goronwy Roberts

CAIRO 29 (Agerpres). — Ministrul de stat britanic la Foreign Office, Goronwy Roberts, și-a încheiat vizita în Republica Arabă Unită. El a declarat marți seara în cadrul unei conferințe de presă că a constatat, în cursul convorbirilor avute cu oficialitățile egiptene, dorința R.A.U. de soluționare a actualei crize în regiunea Orientului Mijlociu. Ministrul de stat britanic a adăugat că înalte personalități oficiale egiptene, cu care a avut convorbiri, au aprobat acțiunile întreprinse de Marea Britanie pentru găsirea unei soluționări pe cale pașnică a problemelor din această regiune.

Ministrul englez, referindu-se la cele 15 nave blocate în Canalul de Suez, în timpul evenimentelor din iunie 1967, a subliniat că problema degajării lor poate fi soluționată în afara discuțiilor generale privind situația din Orientul Mijlociu.

●

NEW YORK 29 (Agerpres). — Ambasadorii la O.N.U. ai Republicii Arabe Unite și Iordaniei au avut marți o întrevedere cu secretarul general U. Thant.

Potrivit unor declarații ale misiunilor permanente ale celor două țări la O.N.U., în cursul convorbirii au fost trecute în revistă ultimele evenimente din Orientul Apropiat și reluarea misiunii lui Gunnar Jarring, reprezentantul special al secretarului general al O.N.U. în această regiune a lumii.

Observatorii cred că în cursul întrevederii a fost discutată, de asemenea, inițiativa celor patru mari puteri privind reglementarea situației din Orientul Apropiat.

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

UN NOU SISTEM DE IRIGAȚII ÎN R. P. CHINEZĂ

În districtul Tsi Yuan din provincia chineză Honan s-a terminat construirea unui mare sistem de irigații. Au fost date în folosință un canal principal și trei canale derivate. Sistemul face parte dintr-un proiect general de reglementare a cursului fluviului Huang Ho. Canalul principal, care străbate o regiune muntoasă, are o lungime de 120 kilometri și o lățime de 7 metri. Adîncimea apei atinge 3,4 metri. El colectează apele a 23 de riuri de munte, dispunînd de 68 mici rezervoare. Noul sistem va permite irigarea a peste 33 000 hectare de pămînt arid.

FABRICĂ CU PRODUCȚIE DIRIJATĂ DE UN CENTRU ELECTRONIC

Lîngă Varna se va construi o fabrică de sodă calcinată cu o producție anuală de 1 200 000 de tone. Întreaga producție va fi dirijată de un centru de calcul electronic. Trei mii de muncitori, tehnicieni și ingineri vor urmări și dirija desfășurarea proceselor tehnologice. Primele secții ale întreprinderii vor intra în probe tehnologice în anul 1971.

AL DOILEA POD PESTE AMUR

În Extremul Orient sovietic, în apropierea orașului Komsomolsk, a început construirea celui de-al doilea pod de peste marele fluviu siberian Amur. Podul va uni calea ferată transsiberiană cu o ramificație care duce pînă la strîmtoarea Tătarilor (Marea Ohotsk). Acum, garniturile de tren sînt trecute peste Amur vara pe bacuri plutitoare, iar iarna pe gheață.

Primul pod de peste Amur a fost construit în anul 1916, mai la sud, în raionul Habarovsk.

Lucrările Conferinței Organizației comunității afro-malgașe

KINSHASA 29 (Agerpres). — Conferința Organizației comunității afro-malgașe și-a concentrat atenția în prima parte a lucrărilor, la care au luat parte numai șefii de state, asupra conflictului din Nigeria și tensiunii existente între țările Africii Centrale. Cercuri apropiate conferinței subliniază tendința acestei organizații de a lua, fără întîrziere, inițiativa aducerii la masa negocierilor a părților aflate în conflict în Nigeria. Se preconizează ca un demers în acest sens să fie întreprins de către Gabon și Camerun pe lîngă liderii biafrezi. Dahomey și Niger asumîndu-și o misiune similară față de autoritățile federale. În ce privește situația din regiunea Africii Centrale, conferința a decis trimiterea de îndată la Brazzaville a unei misiuni de conciliere care urmează să ia contact cu președintele Marien Ngouabi, în vederea găsirii unor modalități care să permită restabilirea relațiilor amicale între cele două state Congoleze. Perspectivele sînt încurajatoare, subliniază observatorii politici, dat fiind poziția generalului Mobutu, președintele Congo-Kinshasa, care a declarat că este gata să facă totul pentru a pune capăt diferendelor actuale.

R. F. a Germaniei

MANEVRE ALE TRUPELOR AMERICANE DIN N. A. T. O.

BONN 29 (Agerpres). — Miercuri au început pe terenul de instrucție de la Grafenwoehr, din Bavaria, manevre ale unităților americane denumite convențional „Reforger-1". La aceste manevre, considerate a fi cele mai mari din istoria N.A.T.O., iau parte unități aduse pe calea aerului de la bazele din S.U.A. Ele au drept scop să verifice capacitatea de luptă și posibilitatea de intervenție rapidă a unităților de la baza americană din statul Kansas. Se apreciază că numărul militarilor participanți se va ridica la 30 000, dintre care 3 500 din forțele aeriene. De asemenea, o unitate de aviație alcătuită din 96 avioane „Phantom" își aduce contribuția la desfășurarea aplicațiilor, care cuprind teme de luptă de infanterie, sprijinite de formații de avioane, precum și de desant.

Manevrele propriu-zise vor dura o săptămînă, după care însă unitățile nu vor fi retrase în întregime de pe teritoriul R.F.G. „Retragerea eșalonată", anunțată anterior, este legată de anumite proiecte ale Pentagonului de a consolida prezența militară americană pe teritoriul vest-german, în pofida proiectelor de reducere a cheltuielilor bugetare ale S.U.A.

Bilanț al luptelor din Vietnamul de sud

SAIGON 29 (Agerpres). — Într-un comunicat militar, transmis de agenția Eliberarea, se arată că forțele armate de eliberare din Vietnamul de sud au înregistrat, în luna ianuarie succese însemnate în provincia Gia Lai. Numai într-o perioadă de două săptămîni au fost uciși și răniți 1 200 de soldați și ofițeri inamici, dintre care 350 americani.

★

BANGKOK 29 (Agerpres). — După cum s-a anunțat la Bangkok, un contingent de 1 500 de militari tailandezi din divizia „Pantera neagră" a fost trimis la Saigon. În viitoarele zile urmează, de asemenea, să plece în Vietnamul de sud încă 3 500 de soldați ai acestei divizii, care a fost înzestrată recent cu echipament militar american.

În felul acesta, efectivul total al trupelor tailandeze, care participă alături de corpul expediționar american la agresiunea din Vietnamul de sud, se va ridica la 12 000 de militari.

VIETNAMUL DE SUD: Membri ai forțelor patriotice în timpul unor lupte desfășurate recent lîngă Dam Doi, provincia Ca Mau.

APĂRAREA CONTINUĂ

Precizarea intențiilor noii administrații republicane din S.U.A. de a menține cursul aurului n-a readus calmul la bursă: speculanții caută pe de o parte să prelungească incertitudinea, iar pe de altă parte sistemul celor „două piețe" (cea oficială la care uncia este cotată 35 de dolari și cea liberă la care prețul este depășit constant) funcționează „provizoriu" de mai bine de zece luni fără să se întrevadă o soluționare definitivă. Spasmele crizei au zguduit însă tocmai în această perioadă sistemul monetar occidental, ceea ce constituie un indiciu categoric asupra fragilității aranjamentului stabilit de principalele puteri financiare occidentale în martie 1968. Graba cu care ministrul de finanțe al S.U.A., David Kennedy, s-a dezis — chiar a doua zi după instalarea sa — de declarațiile făcute la 17 decembrie 1968, care au lăsat să planeze dubii asupra voinței S.U.A. de „a apăra" prețul aurului, a scos în evidență dorința de acțiune fermă înaintea stabilirii datei viitoarei conferințe monetare interoccidentale. Experții au avertizat noua administrație că orice ezitare ar putea afecta poziția dolarului, a cărui „apărare" este de fapt, pusă pe primul plan.

Pînă acum, la diferite burse, prețul aurului s-a ridicat pînă la 42 dolari, iar dacă guvernul S.U.A. ar fi întîrziat, lăsînd echivocul să persiste asupra intențiilor sale, o nouă urcare care ar fi putut depăși 50 de dolari uncia, ar fi compromis — potrivit părerii specialiștilor — întregul eșafodaj al aranjamentului cetor „două piețe"; se știe doar că o condiție obligatorie a viabilității acestui aranjament este ca diferența dintre prețul oficial al aurului și cel de la bursă să nu fie prea mare.

În S.U.A. se înregistrează deci în domeniul politicii financiare o continuitate a orientării, dar o dată cu ea, administrația republicană moștenește de la cea democrată toate relele impuse de actualul sistem monetar occidental bazat pe menținerea dolarului ca „bază de schimb". Rezultatele „apărării" dolarului în 1968 s-au soldat pentru prima oară după mai mulți ani cu un excedent al balanței de plăți, dar acest succes s-a repercutat negativ asupra partenerilor vest-europeni.

COMENTARIUL ZILEI

Dacă sfaturile expertilor vor avea în continuare aceeași audiență la administrația Nixon, atunci și perspectivele întrunirii Conferinței monetare interoccidentale ar fi umbrite.

Dealtfel și în Europa occidentală aplicarea diferitelor „măsuri de austeritate" și de „apărare" a monedelor nu constituie decît un prolog al presupusei conferințe, la care fiecare parte vrea să se prezinte cu o poziție cît mai fortificată. În această lumină, noul deficit al balanței de plăți britanice este interpretat de specialiști ca o nouă dovadă a dificultăților inerente ale lirei sterline. În Franța, respingerea tentativelor de creare a unei „Europe monetare" avînd ca prim element instaurarea unui sistem de întrajutorare în Piața comună, reflectă neîncrederea în perspectiva oricărei „integrări financiare"; experiența din noiembrie 1968, cînd în sprijinul francului s-a aruncat doar un credit bine precizat în timp, iar R. F. a Germaniei a refuzat să procedeze la o reevaluare a mărcii, a atîrnat greu în balanță la reuniunea miniștrilor de finanțe ai țărilor Pieței comune de la Garmisch-Partenkirchen. Retrospectiv, reuniunea apare ca un fel de „verificare a forțelor" înaintea eventualei conferințe monetare occidentale, la care fiecare monedă își va apăra singură pozițiile. Ipoteza pretinsei „întrajutorări" ar fi aparut drept o acceptare a unei subordonări a monedelor aflate în impas față de cele mai puternice, și tocmai de aceea propunerile făcute în acest sens au fost categoric respinse.

Acum, se vede că nici S.U.A. nu înclină să riște o amputare a dolarului de dragul unor monede vest-europene care pierd permanent teren.

Z. FLOREA

Stare de încordare în capitala Republicii Arabe Yemen

SANAA 29 (Agerpres). — La Sanaa, capitala Republicii Arabe Yemen, situația a devenit încordată și nesigură, amenințînd să degenereze în război civil, scrie corespondentul agenției Reuter. Cauza tulburărilor ar fi, după agenția citată, ciocnirile dintre partizanii primului ministru Hassan al Amry și cei ai fostului șef de stat major Abdul Raqeeb Whahab. În legătură cu aceasta se menționează că în timpul luptelor trei dintre susținătorii lui Raqeeb și 12 soldați guvernamentali ar fi fost uciși.

Pe străzile orașului împușcăturile se aud din ce în ce mai des, deși, potrivit declarațiilor oficiale, ar fi vorba doar de acei obicei ai unor triburi yemenite de a-și întîmpina conducătorii cu focuri de armă. Singurul indiciu de încordare îl constituie strictele interdicții de circulație, impuse de luni, fără a fi anunțate în prealabil.

Învățăminte străine

NOTA EXTERNA

Din Washington se anunță că două nave militare — „Banner" și „Palm Bech" — de același tip ca și vasul spion „Pueblo" au fost înzestrate de marina militară americană cu mijloace de distrugere rapidă a echipamentului și documentelor secrete de la bord. Această știre vine la scurt timp după depozițiile făcute de fostul comandant al navei de spionaj „Pueblo", căpitanul Lloyd Bucher, în fața unei comisii americane de anchetă în legătură cu împrejurările capturării navei sale în apele teritoriale ale R.P.D. Coreene.

El s-a plîns că nu a avut la dispoziție decît niște topoare și un incinerator prea mic pentru a distruge aparatele electronice și documentele care nu trebuiau să cadă în mîinile celor care i-au surprins în „exercițiul misiunii". Căpitanul Bucher a confirmat, ceea ce știe deja toată lumea, că obiectivul principal al lui „Pueblo" a fost de a spiona, cu ajutorul instalațiilor electronice de la bord, sistemele radar de apărare a coastelor R.P.D. Coreene. El și-a exprimat mîhnirea că nu a putut distruge toate mijloacele electronice de „pescuit".

Într-adevăr „Pueblo" fusese inițial o navă de pescuit, dar a fost supus unor importante transformări, fiind dotat, ca și vasul „Liberty", — mitraliat de aviația israeliană în 1967 — cu un costisitor echipament de spionaj, destinat să intercepteze și să descifreze mesaje de tot felul. „După ce am fost echipați — a declarat căpitanul Lloyd Bucher — ni s-a spus că vom întreprinde „operațiuni de pescuit" în conformitate cu dispoziții speciale. „Pescadorul" trebuia să evite orice navă „inamică", dar a vea sarcina să urmărească atent toate exercițiile navale, să ia fotografii, să intercepteze mesajele lor prin radio, sistemele radar...

Se știe cum s-a adîncit prea mult în apele teritoriale nord-coreene, tocmai cînd încerca să-și ridice „năvodele". „Pueblo" a fost „pescuit" în flagrant delict de către marina militară a R.P.D. Coreene. Bucher se plînge acum că i-a cerut în repetate rînduri să primească mijloace de distrugere a materialului compromițător, dar a fost refuzat din „lipsă de fonduri și timp".

Știrile despre măsurile de „precauție" pe care le ia acum marina militară americană provoacă neliniște, atît în interiorul, cît și în afara granițelor Statelor Unite. Opinia publică nu dorește ca un nou caz „Pueblo" să se mai repete. Se vede însă că cercurile conducătoare ale Pentagonului au tras „învățăminte" străine după incidentul din 23 ianuarie 1968, cînd nava de spionaj americană a fost surprinsă în plină activitate în apele teritoriale ale R.P.D. Coreene.

N. CREȚU

pe scurt

● **OSLO. — În seara zilei de 28 ianuarie a avut loc la Oslo o seară culturală organizată de Asociația pentru relațiile culturale cu România, la care cetățeni norvegieni care ne-au vizitat țara au înfățișat publicului aspecte din lupta poporului român pentru independență și unitate națională. Au fost apoi prezentate diapozitive din operele pictorilor români Aman, Tonitza și Luchian.**

● ANKARA. — Consiliul de Miniștri al Turciei a luat în discuție problema modificării actualei legislații electorale a țării. Proiectele supuse dezbaterii își propun să elimine unele deficiențe existente în reglementările actuale și, totodată, să revadă sarcinile și atribuțiile comisiilor electorale, menționează ziarul „Cumhuriyet".

O DEZMINȚIRE A GUVERNULUI CANADIAN

Ministrul canadian al apărării, Leo Cadieux, a declarat că țara sa nu și-a luat nici un fel de noi angajamente navale față de N.A.T.O. și nu e aprobată nici o schimbare în folosirea actualelor forțe maritime ale sale. Declarația lui Cadieux a fost făcută ca răspuns la știrile publicate în presa canadiană, potrivit cărora guvernul canadian „și-a luat o serie de angajamente suplimentare navale față de N.A.T.O.". Aceste angajamente, arată ziarele, ar fi fost făcute cu prilejul reuniunii Consiliului Ministerial al N.A.T.O., care a avut loc în noiembrie anul trecut la Bruxelles.

● PARIS. — Tînărul Ghristian Marceau a fost victima unui accident rutier, în timp ce se afla la volan, în apropiere de localitatea Troyes. La spitalul la care a fost transportat, medicii au constatat că accidentatului îi lipsește o ureche. Cu ajutorul poliției, după 5 ore de căutări la locul accidentului, urechea a fost găsită în iarbă, transportată la spital și cusută la loc.

● RIO DE JANEIRO. — Un copil în vîrstă de 11 ani a trăit timp de patru ore cu un ficat de porc. Operația de transplantare este o încercare a medicilor de la spitalul clinic din Belo Horizonte de a salva viața copilului aflat într-o stare extrem de gravă, datorită unei hepatite avansate.

RAVAGIILE INUNDAȚIILOR DIN IRAN

TEHERAN. — Bilanțul provizoriu al puternicelor inundații din regiunea iraniană Ah Az indică: 18 morți, șapte sute de locuințe distruse, peste 8 000 de persoane fără adăpost și pagube evaluate la cîteva sute de mii de dolari.

Ploile torențiale continuă să cadă fără încetare, iar apele riului Karun, care deja au inundat o parte a orașului Ah Az, cresc amenințător. Situația este alarmantă și pentru locuitorii orașului Khorocamchar, situat pe estuarul dintre Iran și Irak, unde se reunesc apele Tigrului și ale Karunului. De două zile, scriu ziarele din Teheran, populația trăiește aici obsedată de eventualitatea unei inundații catastrofale, și sute de familii încearcă să părăsească orașul.

La țară, situația este deosebit de gravă. Sute de hectare sînt în întregime acoperite cu apă, culturile compromise, zeci de sate distruse. Populația evacuată este găzduită temporar în clădirile publice, școli și moschei.

CONVORBIRI NEOFICIALE JAPONO — AMERICANE

În localitatea niponă Kyoto au loc convorbiri neoficiale japono-americane consacrate examinării relațiilor între cele două țări și rolului pe care Japonia și S.U.A. îl au pe arena internațională. La convorbiri participă experți militari și diplomați din cele două țări. Una din principalele probleme ce urmează să fie examinate este viitorul Insulei Okinawa aflată după cel de-al doilea război mondial sub administrația S.U.A.

După părerea observatorilor politici din capitala japoneză o atenție deosebită este acordată problemelor pe care le ridică tratatul de securitate japono-american a cărui valabilitate expiră în anul 1970. Autoritățile japoneze au mobilizat 1 700 de polițiști a căror sarcină este de a asigura desfășurarea în bune condiții a acestor convorbiri și de a preveni eventualele demonstrații de protest ale opiniei publice care se pronunță în favoarea retrocedării imediate a Okinawei și cere guvernului să denunțe tratatul de securitate japono-american.

● MONTEVIDEO. — Elemente fasciste au încercat să incendieze localul din Montevideo al ziarului „El Popular", organ al Partidului Comunist din Uruguay, relatează agenția Prensa Latina. Ziarul „El Popular" subliniază că la locul atentatului au fost găsite manifeste semnate de organizația fascistă „Inaltul comandament tactic general Artigas".

R. S. Cehoslovacă

Ședința deputaților Adunării Naționale

PRAGA 29 (Agerpres). — La Praga a avut loc la 29 ianuarie o ședință a deputaților Adunării Naționale, care, potrivit Legii constituționale referitoare la Federația cehoslovacă, a devenit Cameră Populară pînă la data următoarelor alegeri generale în organele supreme ale puterii de stat. Cu majoritate de voturi Jozef Smrkovsky a fost ales președinte al Camerei Populare.

Încheierea sesiunii Consiliului Ministerial al Pieței comune

Marți au luat sfîrșit la Bruxelles lucrările sesiunii Consiliului Ministerial al Pieței comune. În cadrul dezbaterilor din ultima zi în legătură cu problemele agricole nu s-a ajuns la nici un rezultat concret. La sfîrșitul dezbaterilor, Consiliul Ministerial s-a limitat doar să se declare de acord cu „necesitatea unei reforme a agriculturii", o hotărîre definitivă urmînd să fie luată cu alt prilej.

În discuțiile pe marginea „planului Mansholt", care prevede ca cinci milioane de persoane care lucrează în agricultură să se adapteze în alte sectoare de activitate, reprezentanții R.F.G., Belgiei și Olandei au obiectat împotriva aspectelor financiare ale acestuia, care ar implica cheltuieli de aproximativ trei miliarde dolari anual, în perioada 1970—1980. Reprezentantul vest-german a subliniat că țara sa este deja împovărată de cheltuieli solicitate de actuala politică agrară comună.

Pe de altă parte, miniștrii au abordat problema unor eventuale aranjamente comerciale între C.E.E. și Marea Britanie, Irlanda, Danemarca și Norvegia, țări care au solicitat să adere la Piața comună. Agenția U.P.I. scrie că și „în această problemă „cei șase" au rămas scindați". Franța continuă să fie în dezacord cu partenerii săi din C.E.E. în ce privește stabilirea relațiilor comerciale cu țările respective. Ministrul de externe al Franței, Michel Debre, consideră că asemenea aranjamente comerciale trebuie oferite nu numai celor patru țări candidate, ci și celorlalte țări europene.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Petroșani, str. Republicii nr. 90. Tel. 1662, 269 (G.G.V.J.)

Tiparul I.P.H. Subunitatea Petroșani 40368